

Rozsudek pro zmeškání

Rozsudek pro zmeškání nemůže obsahovat výsledky dokazování či hodnocení. Rozsudek založený na skutkovém stavu a skutkových závěrech plynoucích z provedeního dokazování (z hodnocení ve sporu provedených důkazů) rozsudkem pro zmeškání není, neboť soud v takovém případě nerozhoduje na základě tvrzení žalobce obsažených v žalobě o skutkových okolnostech, týkajících se sporu, jež se v důsledku zmeškání žalovaného stala nespornými.

Rozsudek pro zmeškání nemůže obsahovat výsledky dokazování či hodnocení. Rozsudek založený na skutkovém stavu a skutkových závěrech plynoucích z provedeního dokazování (z hodnocení ve sporu provedených důkazů) rozsudkem pro zmeškání není, neboť soud v takovém případě nerozhoduje na základě tvrzení žalobce obsažených v žalobě o skutkových okolnostech, týkajících se sporu, jež se v důsledku zmeškání žalovaného stala nespornými.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 29.5.2001, sp.zn. 20 Cdo 1197/99)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci žalobce Bytového družstva S., proti žalovanému M. P., vedené u Obvodního soudu pro Prahu 7 pod sp. zn. 8 C 19/98, o dovolání žalovaného proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 13. května 1998, č.j. 8 C 19/98-13 a proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. listopadu 1998, č.j. 51 Co 500/98-24, tak, že řízení o dovolání žalovaného proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 13. května 1998, č.j. 8 C 19/98 -13, se zastavuje a usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. listopadu 1998, č.j. 51 Co 500/98 - 24, se zrušuje a věc se tomuto soudu vrací k dalšímu řízení.

Z odůvodnění:

Městský soud v Praze usnesením ze dne ze dne 30. listopadu 1998, č.j. 51 Co 500/98 - 24, odmítl podle § 202 odst. 1 a § 218 odst. 1 písm. b/ občanského soudního řádu odvolání žalovaného proti rozsudku ze dne 13. května 1998, č.j. 8 C 19/98-13, jímž Obvodní soud pro Prahu 7 uložil žalovanému vyklidit do patnácti dnů od právní moci rozsudku ve výroku označenou garáž. Odvolací soud přisvědčil soudu prvního stupně, že byly splněny předpoklady pro vydání rozsudku pro zmeškání bez zřetele k tomu, že žalovaný namítl nedostatek žalobcovy věcné legitimace, a že navrhl, aby soud prvního stupně řízení přerušil.

Rozsudek soudu prvního stupně a usnesení odvolacího soudu napadl žalovaný (zastoupen advokátem) včasným dovoláním, jehož přípustnost opírá o ustanovení § 238a odst. 1 písm. e/ o. s. ř. namítaje, že soud prvního stupně měl řízení k jeho návrhu přerušit (dle § 109 odst. 1 písm. b/ nebo odst. 2 písm. c/ o. s. ř.), případně že takto měl postupovat odvolací soud, jemuž bylo známo, že je veden spor o neplatnost kupní smlouvy, kterou žalobce nabyt nemovitosti, v nichž se garáž nachází. Dále dovolatel poukazuje na to, že soud vyhověl žalobě, i když žalobce nemá aktivní věcnou legitimaci k vedení sporu. Proto dovolatel požaduje aby Nejvyšší soud rozhodnutí soudů obou stupňů zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Žalobce ve vyjádření navrhuje dovolání zamítnout nebo odmítnout.

Podle části dvanácté, hlavy první, bodu 17. zákona č. [30/2000](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, dovolání proti rozhodnutím odvolacího soudu vydaným přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nebo vydaným po řízení provedeném podle dosavadních právních předpisů se projednají a rozhodnou podle dosavadních právních předpisů (to jest podle občanského soudního řádu ve znění účinném před 1. lednem 2001).

Dovolatel svým podáním výslovně napadl i rozsudek soudu prvního stupně.

Dovolání je ve smyslu ustanovení § 236 odst. 1 o. s. ř. mimořádným opravným prostředkem, kterým lze napadnout pravomocná rozhodnutí odvolacího soudu. Z uvedeného vyplývá, že dovoláním rozhodnutí soudu prvního stupně úspěšně napadnout nelze. Opravným prostředkem pro přezkoumání rozhodnutí soudu prvního stupně je podle ustanovení § 201 o. s. ř. odvolání, pokud to zákon nevyklučuje; občanský soudní řád proto také neupravuje funkční příslušnost soudu pro projednání dovolání proti takovému rozhodnutí. Jelikož nedostatek funkční příslušnosti je neodstranitelným nedostatkem podmínky řízení, Nejvyšší soud řízení o „dovolání“ proti rozhodnutí soudu prvního stupně, které touto vadou trpí, podle ustanovení § 104 odst. 1 o. s. ř. zastavil (shodně srov. např. důvody usnesení Nejvyššího soudu uveřejněného pod číslem 10/2001 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek

Dovolání proti usnesení odvolacího soudu je přípustné podle § 238a odst. 1 písm. e/ o. s. ř. a je i důvodné, byť nikoli z příčin v něm uvedených.

Dovolatel, ač zastoupen advokátem, výslovně neuvedl, pro který z dovolacích důvodů taxativně vypočtených v ustanovení § 241 odst. 3 o. s. ř. dovolání podává, po obsahové stránce však dovolací tvrzení vystihují dovolací důvod dle ustanovení § 241 odst. 3 písm. d/ o. s. ř., jehož prostřednictvím lze odvolacímu soudu vytýkat, že jeho rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci.

Dovolací soud přihlíží z úřední povinnosti k vadám vyjmenovaným v § 237 odst. 1 o. s. ř. (tzv. „zmatečností“), a (je-li dovolání přípustné) k jiným vadám řízení, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci; jinak je vázán uplatněným dovolacím důvodem, včetně toho, jak jej dovolatel obsahově vymezil (§ 242 odst. 1 a 3 o. s. ř.). Vady řízení nebyly v dovolání namítány a zmatečnostní vady se nepodávají ani z obsahu spisu; podle obsahu spisu je však řízení postiženo jinou vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci.

Z protokolu o jednání před obvodním soudem ze dne 13. května 1998 (srov. č.l. 9-10), je patrné, že při tomto jednání soud prvního stupně nejprve usnesením zamítl návrh žalovaného (srov. vyjádření k žalobě č.l. 6-7) na přerušení řízení a následně provedl dokazování listinami a výslechem svědků J. Š. a E. K. Teprve poté žalobce navrhl vydání rozsudku pro zmeškání. Po tomto návrhu již soud další dokazování neprováděl a vyhlásil rozsudek, kterým žalobě vyhověl. Z protokolu ovšem neplyne, že soud rozsudek vyhlásil právě jako rozsudek pro zmeškání.

V písemném vyhotovení rozsudku (č.l. 13 - 15) se soud zabývá návrhem žalovaného na přerušení řízení, shledává je nedůvodným (srov. č.l. 13 p.v., odstavec druhý až čtvrtý), dále provádí zjištění z důkazů, jež ve věci provedl, včetně zjištění z výpovědí svědků (srov. č.l. 13 p.v. odstavec pátý až osmý a č.l. 14 odstavec první až třetí), posléze výsledky provedení dokazování hodnotí, uváděje, které skutečnosti má prokázány (srov. č.l. 14 odstavec čtvrtý), zjištěný skutkový stav posuzuje podle označených předpisů (srov. č.l. 14 předposlední a poslední odstavec a č.l. 14 p.v. odstavec první až pátý), přičemž tyto pasáže rozsudku uzavírá soud na č.l. 14 p.v. v pátém odstavci tím, že žalovaný dosud nesplnil v ustanovení § 13 zákona č. [116/1990](#) Sb., o nájmu a podnájmu nebytových prostor (ve znění zákonů č. [403/1990](#) Sb., č. [529/1990](#) Sb., č. [229/1991](#) Sb. a č. [540/1991](#) Sb.), zakotvenou povinnost vrátit po skončení nájmu nebytový prostor ve stavu, v jakém jej převzal i s přihlédnutím k obvyklému opotřebení, pročez „návrhu v plném rozsahu vyhověl“. Teprve pak soud v odůvodnění rozsudku ohlašuje, že žalobce navrhl vydání rozsudku pro zmeškání a bez vazby na předchozí části odůvodnění rozsudku zkoumá naplnění předpokladů pro vydání takového rozsudku a dospívá k závěru, že tyto předpoklady jsou splněny.

Podle ustanovení § 153b o. s. ř. zmešká-li žalovaný, kterému bylo řádně doručeno předvolání nejméně pět dnů přede dnem, kdy se jednání má konat (§ 47), a který byl o následcích nedostavení se poučen, bez důvodné a včasné omluvy první jednání, které bylo ve věci nařízeno, a navrhne-li to žalobce, který se dostavil k jednání, pokládají se tvrzení žalobce obsažená v žalobě o skutkových okolnostech, týkajících se sporu, za nesporná a na tomto základě může soud rozhodnout o žalobě rozsudkem pro zmeškání (odstavec 1). Rozsudek pro zmeškání nelze vydat ve věcech, v nichž nelze uzavřít a schválit smír (§ 99 odst. 1 a 2), nebo došlo-li by takovým rozsudkem ke vzniku, změně nebo zrušení právního poměru mezi účastníky (odstavec 3).

Podle § 157 o. s. ř. v odůvodnění rozsudku uvede soud podstatný obsah přednesů, stručně a jasně vyloží, které skutečnosti má prokázány a které nikoliv, o které důkazy opřel svá skutková zjištění a jakými úvahami se při hodnocení důkazů řídil, proč neprovedl i další důkazy, a posoudí zjištěný skutkový stav podle příslušných ustanovení, jichž použil (odstavec 2). V odůvodnění rozsudku pro uznání nebo rozsudku pro zmeškání uvede soud pouze předmět řízení a důvody, pro které rozhodl rozsudkem pro uznání nebo rozsudkem pro zmeškání (odstavec 4).

Právě proto, že zmeškání žalovaného podle § 153b odst. 1 o. s. ř. zakládá možnost soudu vyjít ze žalobních tvrzení, i když nejsou podložena důkazy, omezuje občanský soudní řád v § 157 odst. 4 náležitosti odůvodnění rozsudku pro zmeškání na předmět řízení a důvody, pro něž bylo rozhodnuto právě touto formou rozsudku. Jinak řečeno, bez zřetele k tomu, že již před prvním nařízeným jednáním žalovaný vznáší námitky proti skutkovým tvrzením obsaženým v žalobě a že na podporu své skutkové verze případu nabízí soudu důkazy, ba dokonce bez zřetele k tomu, zda v průběhu prvního nařízeného jednání, v jehož závěru vyhlásil rozsudek pro zmeškání, soud prováděl ve věci dokazování, v rozsudku pro zmeškání soud výsledky dokazování nehodnotí a hodnotit ani nesmí. Rozsudek založený na skutkovém stavu a skutkových závěrech plynoucích z provedení dokazování (z hodnocení ve sporu provedených důkazů) rozsudkem pro zmeškání není, jelikož soud v takovém případě nerozhoduje na základě tvrzení žalobce obsažených v žalobě o skutkových okolnostech, týkajících se sporu, jež se v důsledku zmeškání žalovaného stala nespornými (§ 153b odst. 1 o. s. ř.). Ani způsob vyhlášení rozsudku v této věci, ani způsob, jakým byl rozsudek písemně odůvodněn, nedovoluje uzavřít, že soud o věci vskutku rozhodl rozsudkem pro zmeškání. Jestliže odvolací soud odvoláním napadenému rozhodnutí povahu rozsudku pro zmeškání přesto přiznal a podle toho o věci rozhodl (vycházející z toho, že povaha rozsudků pro uznání a rozsudků pro zmeškání podle úpravy účinné před 1. lednem 2001 vylučovala obecnou přípustnost odvolání - srov. § 202 odst. 1 o. s. ř.),

pak zatížil řízení vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci.

Nejvyšší soud proto, aniž ve věci nařizoval jednání (§ 243a odst. 1, věta první, o. s. ř.), napadené usnesení zrušil a věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení (§ 243b odst. 1, 2 a 5 o. s. ř.). Dovolací námitky Nejvyšší soud již nezkoumal, pokládaje jejich řešení za daného stavu za předčasné.

© EPRAVO.CZ - Sbíрка zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Bolestné](#)
- [Blankosměnka](#)
- [Nájem](#)
- [Ochrana osobnosti \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Přerušeni řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Svéprávnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Promlčení a dobré mravy](#)
- [Práva dětí](#)
- [Náklady řízení](#)